

Δεν έχουμε μέτρο σύγκρισης για το μέγεθος της καταστροφής στον Αμαζόνιο

Γη και Ελευθερία – Tierra y Libertad

Δεν έχουμε μέτρο σύγκρισης για να αντιληφθούμε το μέγεθος της καταστροφής που συντελείται τις τελευταίες εβδομάδες στον Αμαζόνιο. Αρκεί να σκεφτεί κανείς ότι μέχρι και το Σάο Πάολο, που βρίσκεται 3.000 χιλιόμετρα μακριά από τις πυρκαγιές, έχει καλυφθεί από σύννεφα στάχτης.

Κάνουμε μεγάλο λάθος εάν νομίζουμε ότι δε μας αφορά το τι συμβαίνει σε ένα τροπικό δάσος, που παρέχει το 20% του παγκόσμιου οξυγόνου και το 20% των αποθεμάτων γλυκού νερού. Η μετατροπή της Αμαζονίας σε σαβάνα, συνεπάγεται ότι χάνει τον ρόλο της ως προς τη συγκράτηση του διοξειδίου του άνθρακα, γεγονός που θα έχει συνέπειες σε ολόκληρο τον πλανήτη. Κάνουμε λάθος, επίσης, εάν νομίζουμε ότι δε μας αφορά το ότι περίπου **500 αυτόχθονες λαοί** δολοφονούνται ή οδηγούνται με μαθηματική ακρίβεια στον αφανισμό, καθώς καταστρέφεται ο βιότοπός τους. Αυτοί ήταν που πάντα διαφύλατταν τα οικοσυστήματα και τα φυσικά αγαθά, κάποτε από τους κονκισταδόρες και σήμερα από τους νεοκονκισταδόρες των πολυεθνικών.

Πολλοί απευθύνουν έκκληση αυτές τις μέρες στις κυβερνήσεις άλλων χωρών, ή στην Ε.Ε, επικαλούμενοι το ότι παραβιάζονται διεθνείς συνθήκες και πρωτόκολλα από την κυβέρνηση της Βραζιλίας. Δεν έχουμε καμία αυταπάτη σχετικά με τις διεθνείς συνθήκες που υπογράφουν τα κράτη μεταξύ τους για την προστασία των δασών, του νερού, της άγριας πανίδας κ.λπ.

Κείμενα γεμάτα ωραία διατυπωμένες νόρμες, αλλά μη δεσμευτικές, που γίνονται εύκολα αντικείμενο χειραγώγησης.

Παρατηρούμε ταυτόχρονα, ευρωπαϊκές κυβερνήσεις όπως εκείνη της

Γαλλίας, να επιδεικνύουν προσποιητό ενδιαφέρον για την τύχη της Αμαζονίας και να απειλούν με διακοπή εμπορικών συμφωνιών. Ακόμα και “εναλλακτικά” μέσα πληροφόρησης σπεύδουν να συγχαρούν τον Μακρόν για τη στάση του. Αν πράγματι θέλει να κάνει κάτι ουσιαστικό ο κύριος Μακρόν, ας αποσύρει από την Κεντρική και τη Νότια Αμερική τις γαλλικές εταιρείες που χρόνια λυμαίνονται τη γη και τον φυσικό πλούτο, ρυπαίνοντας ποτάμια και αφήνοντας χωρίς νερό εκατοντάδες κοινότητες αγροτών και ιθαγενών.

Πράγματι, είναι εντυπωσιακή η λεηλασία επί κυβέρνησης Μπολσονάρο. Καταγράφονται 1.345 τετραγωνικά χιλιόμετρα αποδάσωσης στο πρώτο εξάμηνο του 2019, καθώς δόθηκε το πράσινο φως για την παράνομη υλοτομία, την εντατική κτηνοτροφία και την εισβολή των πολυεθνικών στα εδάφη της Αμαζονίας. Αποδυναμώθηκαν παράλληλα οι αρχές περιβαλλοντικού ελέγχου, καθώς εντάχθηκαν στο Υπουργείο Γεωργίας, το οποίο βρίσκεται στα χέρια μεγαλογαιοκτημόνων και εκπροσώπων του αγροτοβιομηχανικού λόμπι, που φιλοδοξεί να πλουτίσει αντιμετωπίζοντας τη ζούγκλα σαν τράπεζα πόρων.

Γι’ αυτό και η καταστροφή του Αμαζονίου, δεν είναι κάποιο “ατύχημα”, αλλά μία προσχεδιασμένη λεηλασία.

Παρεμπιπτόντως, ας μην ξεχνάμε ότι τον τύπο αυτόν τον ψήφισαν 50 εκατομμύρια Βραζιλιάνοι και Βραζιλιάνες. Και έρχονται στιγμές σαν αυτή εδώ, που σκέφτεται κανείς ότι οι εκλογές είναι όχι απλώς άχρηστες αλλά και επικίνδυνες. Επειδή δίνουν πολιτική ψευτονομιμοποίηση σε ανεύθυνους και ανισόρροπους τύπους, να διαπράξουν ακόμα και εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας.

Ο Μπολσονάρο, ωστόσο, δεν είναι παρά μία μαριονέτα, ο φασισμός υπήρξε άλλωστε πάντα εργαλείο του καπιταλισμού. Οι ρίζες του προβλήματος είναι δομικές και οδηγούν κατευθείαν στο ίδιο το οικονομικό σύστημα, γι’ αυτό και, όσο κοινότοπο κι αν ακούγεται, η αντιστροφή αυτής της σαπίλας δεν περνάει μέσα από καμία ξένη κυβέρνηση, από καμία Ε.Ε. και από κανέναν διεθνή

οργανισμό περιβαλλοντικής προστασίας, παρά μόνο μέσα από τις συλλογικές αντιστάσεις και τους αγώνες των τοπικών κοινωνιών.